

[Jes Schmidt]

dringsforslag og stemmer for forslagens endelige vedtagelse.

Det gode ved denne lovgivning er jo, at den på samme tid tager hensyn til en stor del af landbrugets ønsker og samtidig kan indpasses i den hurtige udvikling, som hele vort samfund er i. Vi kan ikke løse landbrugets problemer og arbejdet i landbruget på baggrund af en tidligere tids romantiske forestillinger. Vi må være realistiske, og det synes jeg man er i dette lovkompleks.

Vi synes, det er vigtigt, at landmændene nu informeres meget grundigt om indholdet af denne lovgivning. Det er vigtigere med information end at fylde landmændene med gold kritik, med ensidig kritik. Information må være trumf i de kommende måneder, for at vi kan komme til en virkelig gennemførelse af denne lovgivning. Det har det jo hidtil skortet på ved den gamle lovgivning.

Denne nye lov passer meget godt ind i EF-mønsteret, ind i fællesmarkedets mønster. Det er faktisk derfor, jeg har undret mig lidt over socialistisk folkepartis bidrag til betænkningen, idet de skriver, at de går ind for denne lov, fordi det er en anti-EF-lov. Måske må jeg betragte denne lidt mærkelige bemærkning som udtryk for, at man i grunden synes godt om udviklingen inden for landbruget i EF – eller har jeg sat mine forhåbninger for højt på dette område?

CD-gruppens håb til denne lov er, at den bliver fornuftigt administreret, at den anvendes på en ubureaukratisk måde. Jeg har fra gammel tid været vidne til, at man har trukket ansøgninger fra landmænd uendelig længe ud og udskudt afgørelser til skade for landmænd. Jeg håber, man vil anvende denne lovgivning med de mange gode dispensationsmuligheder, som findes, på en fornuftig, elastisk og hurtig måde.

Til slut vil jeg gerne udtale en tak, og denne tak vil jeg rette til landbrugsministeren, som har vist sig at være en minister, der forstår at stikke fingeren i jorden og lugte, hvor han er, at tage hensyn til andres standpunkter og argumenter og vise vilje til at aftale kompromiser dér, hvor de synes ham nødvendige og mulige. På den anden side vil jeg også takke en af hovedforhandlerne fra flertalspartiernes side, nemlig hr. Karlskov Jensen, som meget flittigt i en lang forhandlingsperiode har bidraget væsentligt til det resul-

tat, som vi vistnok kan betegne som et tåleligt resultat, landbruget kan leve med.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg skal da starte med at skuffe hr. Jes Schmidts forhåbninger. Jeg synes ikke, at EFs landbrugsordninger er så vidunderlige. Det, jeg har skrevet i betænkningen, om, at det også er en anti-EF-lov, er fuldkommen rigtigt, idet både bopælspligt og uddannelseskra-
v jo i allerhøjeste grad kan spærre af for nogle af de muligheder, der i dag findes, hvad angår den fri bevægelighed inden for EF.

Hvad angår disse mange ændringsforslag og selve lovforslaget, som vi behandler, kan jeg sige, at der er gode ting i det, der er kommet ud af det, og der er nogle ret negative ting i det. De meget negative ting efter SFs mening er de høje sammenlægnings- og samdriftsgrænser, og det mest negative efter min egen mening er bestemmelsen om vejafstanden, at det ikke har kunnet lade sig gøre at få de 15 km vejafstand, der kan være mellem to samdrevene stykker jord, ned fra de 15 km til 5 km. Jeg havde endda været villig til at gå ind på et kompromis og fastsætte en grænse et eller andet sted midt der imellem. Det er virkelig efter min mening et stort problem, som burde have været klaret ved denne lov. Det kunne altså ikke lade sig gøre denne gang; så håber vi bare, at vi næste gang kan ordne det problem.

Der er en anden ting, som jeg synes er negativ ved lovforslaget, nemlig at der overhovedet ikke er tale om nogen som helst form for uddannelseskra-
v ved arvesager. Jeg kan ikke se, at den, der arver et gods, skal have nogen fordel fremfor andre på det område. Hvis man skal drive en landejendom, så mener jeg så absolut, man skal vide, hvad det er, man har med at gøre. Ellers er det efter min mening et meget stort spild af ressourcer, og det har vi ikke råd til, heller ikke inden for landbruget.

Det, at vi har fået uddannelseskra-
vet ind i billedet i denne lov, er efter min mening noget af det vigtigste, der er sket. Det er, som jeg tidligere har sagt, ikke et effektivt bolværk imod eventuelle opkøb fra EF-borgernes side, men det er dog et stykke hen ad den rigtige vej, vi er kommet, og jeg synes netop, at det, at vi har fået uddannelseskra-
v af den